

# दानियेलको पुस्तक - संख्या सात

सात राजाहरू

Jeff Pippenger

2023-12-02

सात गर्जनहरूले सन् १७९८ देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको इतिहासलाई जनाउँछन्। त्यो इतिहास यहूदाको राज्यका अन्तिम सात राजाहरूले प्रतिरूपित गरेका थिए, अर्थात् ईसा पूर्व ६७७ मा मनश्शेहदेखि लिएर ईसा पूर्व ५८६ मा सिदकियाहसम्म।

पवित्र सुधार-रेखाहरूमा, पहिलो स्वर्गदूतको सामर्थ्यप्रदानको एउटा विशेषता यस्तो प्रतीक हो, जसले विश्वव्यापी कुनै वस्तुलाई चिन्हित गर्दछ। अगस्ट ११, १८४० मा, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश सामर्थ्यप्राप्त भयो, र त्यसपछि त्यो सन्देश संसारका हरेक मिसन केन्द्रमा पुऱ्याइयो।

“१८४०-४४ को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक गौरवमय प्रकटता थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिशनरी केन्द्रमा पुऱ्याइयो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 611.

भविष्यवाणीगत रूपमा त्यस समयमा, प्रकाश १० को स्वर्गदूत अवतरित भयो र उसले एउटा खुट्टा पृथ्वीमा तथा अर्को समुद्रमाथि राख्यो। सिस्टर ह्वाइटले त्यसलाई सन्देशको विश्वव्यापी विस्तारको प्रतीक भनी चिन्हित गर्नुभयो।

“स्वर्गदूतको अवस्था—एउटा खुट्टा समुद्रमाथि र अर्को भूमिमाथि—सन्देशको घोषणाको व्यापक परिधिलाई जनाउँछ। यसले विशाल जलराशिहरू पार गर्नेछ र अन्य देशहरूमा, यहाँसम्म कि सारा संसारभरि, घोषणा गरिनेछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

कुरसले पहिलो आज्ञाको घोषणा गर्दा त्यो विश्वव्यापी आज्ञा थियो।

अब फारसका राजा कोरेशको पहिलो वर्षमा, यर्मियाहको मुखद्वारा परमप्रभुको वचन पूरा होस् भनेर परमप्रभुले फारसका राजा कोरेशको आत्मालाई उद्दीप्त गर्नुभयो, र उनले आफ्नो सारा राज्यभरि एक घोषणा गराए, अनि त्यसलाई लिखित रूपमा पनि जारी गरे, यसो भन्दै: “फारसका राजा कोरेश यसो भन्छन्, स्वर्गका परमेश्वर परमप्रभुले पृथ्वीका सबै राज्यहरू मलाई दिनुभएको छ; र उहाँले मलाई यहूदामा भएको यरूशलेममा उहाँका निम्ति एउटा भवन निर्माण गर्न आज्ञा गर्नुभएको छ। उहाँका समस्त जनहरूमध्ये तिमीहरूमा को छ? उसको परमेश्वर ऊसँग रहोस्, र ऊ यहूदामा भएको यरूशलेममा जाओस्, र यरूशलेममा हुनुहुने इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरको भवन निर्माण गरोस्। उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि जो कोही जहाँ आफू बसोबास गरिरहेको स्थानमा बाँकी रहन्छ, त्यस स्थानका मानिसहरूले उसलाई चाँदी, सुन, सामग्री, र पशुहरूले सहायता गरून्, यरूशलेममा भएको परमेश्वरको भवनको निम्ति दिइने स्वेच्छा-भेटिबाहेक।” तब यहूदा र बेन्यामीनका पितृकुलका प्रमुखहरू, पूजाहारीहरू, र लेवीहरू, अर्थात् ती सबै उठे जस-जसको आत्मा परमेश्वरले उद्दीप्त गर्नुभएको थियो, ताकि तिनीहरू यरूशलेममा भएको परमप्रभुको भवन निर्माण गर्न माथि जाऊन्। एज्रा 1:1-4।

जसरी पहिलो स्वर्गदूतलाई ११ अगस्ट, १८४० मा संसारका प्रत्येक मिशन केन्द्रमा पुऱ्याइयो, त्यसरी नै साइरसले पहिलो आदेश घोषणा गर्दा आफूलाई “पृथ्वीका सबै राज्यहरू” का राजा भनी चिनाउँछ। प्रकाश १० का स्वर्गदूतको अवतरण, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व होइन” भनी परिचय दिनुहुन्छ, प्रकाश १८ का शक्तिशाली स्वर्गदूतसँग उही भविष्यसूचक विशेषताहरू धारण गर्दछ। सिस्टर ह्वाइटले पहिलो स्वर्गदूतको उद्देश्य प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको उद्देश्यसँग एउटै थियो भनी पहिचान गर्नुहुन्छ।

“येशूले एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उहाँको दोस्रो आगमनको लागि तयार हुन चेतावनी दिन तल ओर्लन पठाउनुभयो। जब त्यो स्वर्गदूत स्वर्गमा येशूको उपस्थितिबाट प्रस्थान गर्‍यो, एक अत्यन्तै

उज्ज्वल र महिमामय ज्योति उसको अगाडि-अगाडि गयो। मलाई भनियो कि उसको मिशन पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले उज्यालो पार्नु र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधको विषयमा चेतावनी दिनु थियो।” Early Writings, 245.

पहिलो स्वर्गदूतको सामर्थ्यप्रदान विश्वव्यापी तत्त्वलाई जोड दिने एक प्रतीक हो। ख्रीष्टको समयमा पहिलो सन्देश ख्रीष्टको बप्तिस्मामा सामर्थ्यप्राप्त भयो। पवित्रशास्त्रले यो स्पष्ट गर्दछ कि यूहन्नाको सन्देश सुन्न सारा इसाएल उजाडस्थानतिर निस्केर गयो।

तब यरूशलेम, सारा यहूदिया, र यर्दन वरपरको सबै प्रदेश उहाँकहाँ निस्केर आए; र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै उहाँद्वारा यर्दनमा बप्तिस्मा लिए। मत्ती 3:5, 6

ख्रीष्टको सेवकाइ प्राचीन इसाएलतर्फ लक्षित थियो, र त्यस भविष्यसूचक अर्थमा सारा संसार ख्रीष्टको बप्तिस्मा भएको स्थान, अर्थात् यर्दनतर्फ तानियो। तैपनि बप्तिस्माको विधि, र ख्रीष्टले बप्तिस्मा लिनुहुँदा त्यसले जे प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, त्यो सारा संसारतर्फ नै निर्देशित थियो।

यहोयाकीम नामको अर्थ “परमेश्वर उठ्नुहुनेछ” हो, र ख्रीष्टको बप्तिस्मामा, जब यूहन्नाले ख्रीष्टलाई पानीबाट माथि ल्याए, तब पानीको चिहानबाट “उठ्ने” प्रतीक त्यो सामर्थ्यप्रदानको एउटा तत्त्व बन्यो। एज्राका ती पहिलो चार पदहरूमा, जसलाई हामीले पहिले नै उद्धृत गरिसकेका छौं, पाँचौं पदले त्यो आज्ञा सुन्नेहरूको प्रतिक्रियालाई यी शब्दहरूद्वारा चिनाउँछ: “तब यहूदा र बिन्यामीनका पितृकुलका मुख्य-मुख्य अगुवाहरू, पूजाहारीहरू, र लेवीहरू, अर्थात् तिनीहरू सबै उठे, जसको आत्मा परमेश्वरले उठाउनुभएको थियो, ताकि तिनीहरू यरूशलेममा भएको परमप्रभुको भवन निर्माण गर्न माथि जाऊन्।” जब पहिलो सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिन्छ, तब एउटा उठान हुन्छ, जसको प्रतिनिधित्व यहोयाकीमको नामले गर्दछ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, पहिलो स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलनको पहिलो सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिएझैं, तेस्रो स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलनको पहिलो सन्देशलाई पनि सामर्थ्य प्रदान गरियो। सिस्टर ह्वाइटले त्यस मितिमा ट्विन टावर्सको विनाशबारे टिप्पणी गर्नुहुन्छ।

“के मैले यो घोषणा गरेको वचन अहिले आउँछ कि न्यूयोर्क ज्वारभाटाको छालद्वारा बगाइनेछ? यो मैले कहिल्यै भनेकी छैन। मैले त यति भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ एकपछि अर्को तला थपिँदै गइरहेका ती विशाल भवनहरूलाई हेरेँ, ‘जब परमप्रभु पृथ्वीलाई अत्यन्त कम्पित पार्न उठ्नुहुनेछ, तब कस्ता भयङ्कर दृश्यहरू घट्नेछन्! तब प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्यायको सम्पूर्ण भाग पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्यूयोर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने सम्बन्धमा मसँग कुनै विशेष ज्योति छैन; यति मात्र म जान्दछु कि कुनै दिन त्यहाँका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको उलटफेर र पुनः उलटफेरद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि संसारमा विनाश छ। प्रभुबाट आएको एउटै वचन, उहाँको प्रबल शक्तिको एउटै स्पर्श, र यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन् जसको भयावहता हामी कल्पना गर्न सक्दैनौं।” Review and Herald, July 5, 1906.

एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्रदान हुँदा, प्रभु “भयानक रूपमा पृथ्वीलाई हल्लाउन” “उठ्नुभयो”। यहोयाकीमको नामले पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्रदानलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ। सन् १८४० को अगस्त ११ मा, प्रभु आफ्नो सिंहासनबाट उठ्नुभयो, पृथ्वीमा ओर्लनुभयो, र भूमि तथा समुद्रमाथि उभिनुभयो। क्रूरसको पहिलो आज्ञामा, विश्वासयोग्यहरू उठे। यहोयाकीम केवल पहिलो स्वर्गदूतको आगमनको मात्र प्रतीक होइन, तर उसले पहिलो स्वर्गदूतको सामर्थ्यप्रदानको पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यहोयाकीमले अन्तिम तीन राजाहरूमध्ये पहिलो जनालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर उसले यरूशलेमको विनाशतर्फ लैजाने सात राजाहरूमध्ये पाँचौं जनालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती सात राजाहरूका नाम अत्यन्त शिक्षाप्रद छन्। ती सात राजा मनश्शे, आमोन, योशियाह, यहोआहाज, यहोयाकीम, यहोयाकीन र सिदकियाह थिए।

मिलेराइटहरूको इतिहासमा मनश्शेले १७९८ मा भएको अन्त्यको समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मनश्शे भन्नाले “बिर्सन लगाउने” भन्ने अर्थ लाग्छ, र १७९८ मै टायरकी वेश्या सत्तरी वर्षसम्म बिर्सिइन्छे। मनश्शे अत्यन्त दुष्ट राजाहरूमध्ये एक थिए, र उनीसँग विचार गरिनुपर्ने भविष्यसूचक विशेषताहरू छन्।

यहूदाका अन्तिम सात राजाहरूले सन् १७९८ देखि १८४४ को अक्टोबर २२ सम्मका सात गर्जनहरूको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। मनश्शे ती सात राजामध्ये पहिलो थिए, र सातमध्ये पहिलो राजा भएकाले उनले ती सात राजामध्ये अन्तिम राजा सिदकियाहलाई प्रतीकात्मक रूपमा देखाउँथे। येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ। ती सातमध्ये अन्तिम राजा सिदकियाहलाई बाबिलोनी बन्दीपनको दासत्वमा लगियो। सात अन्तिम राजाहरूमध्ये पहिलो राजालाई पनि बाबिलोनी बन्दीपनमा लगियो, जसले अन्तिम राजालाई बाबिलोनी बन्दीपनमा लगिने कुराको प्रतीकात्मक संकेत गर्‍यो।

अनि परमप्रभुले मनश्शेसँग र उनका प्रजासँग बोल्नुभयो; तर तिनीहरूले सुनेनन्। त्यसकारण परमप्रभुले अश्वरूका राजाको सेनाका कप्तानहरूलाई तिनीहरूमाथि ल्याउनुभयो, जसले मनश्शेलाई काँडाहरूका बीचमा पक्रे, बेडीहरूमा बाँधे, र उनलाई बाबेलमा लगे। अनि जब उनी क्लेशमा परे, तब उनले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिन्ती गरे, र आफ्ना पिताहरूका परमेश्वरको सामु अत्यन्त नम्र भए, अनि उहाँसित प्रार्थना गरे; र उहाँले उनको बिन्ती स्वीकार गर्नुभयो, र उनको विन्ती सुन्नुभयो, र उनलाई फेरि यरूशलेममा उनको राज्यभित्र ल्याउनुभयो। तब मनश्शेले थाहा पाए कि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। २ इतिहास ३३:१०-१३।

मनश्शेले परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने जान्ने अनुभव, उसको राज्यबाट हटाइएर, त्यसपछि पुनः उसको राज्यमा पुनर्स्थापित गरिएर सम्पन्न भयो। मनश्शेकै समान, नबूकदनेसरले पनि आफ्नो राज्यबाट हटाइएपछि र त्यसपश्चात् पुनः पुनर्स्थापित भएपछि परमप्रभुलाई चिने।

अनि ती दिनहरूको अन्त्यमा, म नबूकदनेसरले स्वर्गतिर मेरा आँखाहरू उठाएँ, र मेरो समझ फेरि मलाई फर्कियो, अनि मैले सर्वोच्चलाई धन्य भनें, र सदा सर्वदा जीवित रहनुहुनेको प्रशंसा र आदर गरें, जसको प्रभुत्व अनन्त प्रभुत्व हो, र उहाँको राज्य पुस्तादेखि पुस्तासम्म रहिरहन्छ। अनि पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरू केही पनि होइनन् भनी गनिन्छन्; अनि उहाँले स्वर्गको सेनामा र पृथ्वीका बासिन्दाहरूका बीचमा आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नुहुन्छ; र उहाँको हातलाई कसैले रोक्न सक्दैन, वा उहाँलाई, “तपाईं के गर्नुहुन्छ?” भनी भन्न सक्दैन। त्यसै समयमा मेरो विवेक फेरि मलाई फर्कियो; र मेरो राज्यको महिमाको लागि, मेरो आदर र मेरो शोभा फेरि मलाई फर्कियो; अनि मेरा मन्त्रिहरू र मेरा प्रधानहरू मलाई खोज्दै आए; र म मेरो राज्यमा पुनः स्थापित भएँ, र ममा अझ उत्कृष्ट महिमा थपियो। अब म नबूकदनेसर स्वर्गका राजाको प्रशंसा, स्तुति, र आदर गर्दछु, जसका सबै कामहरू सत्य छन्, र उहाँका मार्गहरू न्यायपूर्ण छन्; र जो घमण्डमा हिँड्छन्, तिनीहरूलाई उहाँ होच्याउन सामर्थी हुनुहुन्छ। दानियल ४:३४-३७।

मनश्शेको अनुभव नबूकदनेसरमाथि पूरा भयो। अन्तिम तीन यहूदी राजाहरूको इतिहासमा, तथा सत्तरी वर्षको बन्दीवाससम्बन्धी अगमवाणीको आगमनमा, मनश्शेले “अन्त्यको समय” को प्रतिनिधित्व गर्दछ। जसरी सात गर्जनहरूको इतिहासमा १७९८ “अन्त्यको समय” थियो, त्यसरी नै तीन आदेशहरूको इतिहासमा नबूकदनेसरले “अन्त्यको समय” को प्रतिनिधित्व गर्दछ। भर्खरै उद्धृत गरिएका पदहरूमा नबूकदनेसरको समझ “दिनहरूको अन्त्यमा” उसकहाँ फर्कियो। “दिनहरूको अन्त्य” भन्ने उल्लेख दानिएल अध्याय बाह्रमा पनि गरिएको छ।

तर तू अन्तसम्म आफ्नो बाटो लागिरह; किनकि तिमी विश्राम गर्नेछौ, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछौ। दानिएल १२:१३।

दानियेल अध्याय बाह्रमा उल्लिखित “दिनहरूको अन्त्य” नै “अन्तको समय” हो, किनकि दानियेललाई “अन्त नभएसम्म” जान भनिएको थियो। त्यस समयमा दानियेल “आफ्नो भागमा खडा” हुनेथिए। “आफ्नो भागमा खडा हुनु” को अर्थ आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्नु हो, जुन दानियेलले त्यतिबेला पूरा गरे जब उनका पुस्तक दिनहरूको अन्त्यमा, अर्थात् “अन्तको समय” मा, खोलियो। त्यस समयमा बुद्धिमानहरूले बुझ्ने “ज्ञानको वृद्धि” हुनेथियो। नबूकदनेसरका

दिनहरूको अन्त्यमा उनको “समझ” तिनीकहाँ फेरि फर्कियो।

“जब परमेश्वरले कुनै मानिसलाई गर्नका लागि विशेष कार्य दिनुहुन्छ, तब उसले दानिएलले झैं आफ्नो भाग र स्थानमा अडिग उभिनुपर्छ, परमेश्वरको आह्वानको उत्तर दिन तत्पर रहनुपर्छ, उहाँको उद्देश्य पूरा गर्न सिद्ध रहनुपर्छ।” Manuscript Releases, volume 6, 108.

यहूदाका अन्तिम तीन राजाहरूको इतिहासमा मनश्शेले “अन्तको समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र तीनवटा आदेशहरूमा नबूकदनेसरले “अन्तको समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मनश्शेको पछि उनका छोरा आमोन आए।

आमोनको अर्थ “प्रशिक्षण” हो, र यसले त्यस समयमावधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब “ज्ञानको वृद्धि” भएको थियो, जसले मोहर खोलिएको सन्देशमा “बुद्धिमान”हरूलाई प्रशिक्षण दिने थियो। त्यसपछि आमोनपछि योशियाह आए, जो सात राजामध्ये एकमात्र त्यस्ता राजा हुन् जसको भविष्यसूचक इतिहास यद्यपि जटिल भए पनि पर्याप्त रूपमा राम्रो छ।

योशियाहको अर्थ “परमेश्वरको आधार” हो, र यसले “अन्तको समयमा” मोहोर खोलिएका सत्यहरूको स्थापना हुने कुरालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। आमोनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ज्ञानको वृद्धि गब्रिएल तथा अन्य पवित्र स्वर्गदूतहरूको अगुवाइमा विलियम मिलरद्वारा एकत्रित गरियो। मिलरको कार्यलाई योशियाह नामद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि उनले त्यस आन्दोलनका आधारहरू स्थापित गरे। योशियाहको पहिचानसम्बन्धी अझ धेरै कुरा छन्, तर अब हामी उनका छोरा यहोआहाजतर्फ अघि बढ्नेछौं।

यहोआहाज राजा हुन लाग्दा तेइस वर्षका थिए; र उनले यरूशलेममा तीन महिना राज्य गरे। अनि उनकी आमाको नाउँ लिब्नाकी यर्मियाकी छोरी हमूतल थियो। अनि उनले परमप्रभुको दृष्टिमा दुष्ट काम गरे, ठीक त्यहीअनुसार जसरी उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए। अनि फिरऊनको नकोले उनलाई हमात देशको रिब्लामा बाँधेर राख्यो, ताकि उनले यरूशलेममा राज्य गर्न नपाऊन्; अनि त्यसले देशमाथि एक सय तोडा चाँदी र एक तोडा सुनको कर लगायो। अनि फिरऊनको नकोले योशियाका छोरा एल्याकीमलाई उनका पिता योशियाको सट्टा राजा बनायो, र उनको नाउँ यहोयाकीम राख्यो, अनि यहोआहाजलाई लगेर गयो; र उनी मिश्रमा गए, र त्यहीं मरे। २ राजा २३:३१-३४।

यहोआहाजको अर्थ “यहोवाले समालुभएको छ” हो, र उनी फिरऊननेकोद्वारा समातिए। योशियाका छोरा यहोआहाज फिरऊननेकोहद्वारा समातिए र उनको स्थानमा उनका दाजुभाइ एल्याकीम राखिए, जसको अर्थ “उठाउने परमेश्वर” हो। त्यसपछि फिरऊननेकोहले एल्याकीमको नाम परिवर्तन गरी यहोयाकीम राखे, जसको अर्थ “परमेश्वर उठ्नुहुनेछ” हो। नाम परिवर्तन वाचागत सम्बन्धको प्रतीक हो, र पहिलो सन्देशको सामर्थ्यीकरणको समयमा परमेश्वर एकै साथ अधिल्लो वाचाका जनलाई पार गर्नुहुँदै एउटा जनसमूहसँग वाचामा प्रवेश गर्नुहुन्छ।

सन् 1840 को अगस्ट 11 मा, तीन सय एकात्रब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनसम्म छोडिएका चार वायुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ओटोमन साम्राज्यलाई रोकियो, अथवा यहोआहाजको अर्थअनुसार, तिनीहरू “पक्राइए”। यही समयमा, एलियाकीम राजा बनाइयो र उनको नाम परिवर्तन गरी यहोयाकीम राखियो, जसको अर्थ “परमेश्वर उठ्नुहुनेछ” हो। यहोयाकीमपछि उनका छोरा यहोयाकीन आए, जसका धर्मशास्त्रमा तीनवटा नाम छन्।

यहोयाकीन नामको अर्थ हुन्छ, “परमप्रभुले स्थापित गर्नुहुनेछ र दृढ तुल्याउनुहुनेछ।” उनी यहोयाकीमका छोरा थिए, र 1844 को वसन्तमा दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई उनले चिह्नित गर्छन्, किनकि परमेश्वरले नयाँ, साँचो, प्रोटेस्टेन्ट सीडलाई “स्थापित गर्नुभयो र दृढ तुल्याउनुभयो।” दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशद्वारा शक्तिशाली बनाइयो, र यकोन्याह तथा कोन्याहको अर्थ हुन्छ, “परमेश्वरले स्थापित गर्नुहुनेछ।” एउटै अर्थ भएका यी तीन नामहरूले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग मध्यरात्रिको पुकारको एकीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ठूलो पुकारको समयमा पवित्र आत्माको अन्तिम उण्ड्याइमा एक लाख चौवालीस हजार जनाले छाप लगाइन्छ। एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने कार्य मिलेराइट आन्दोलनको मध्यरात्रिको पुकारमा प्रतिरूपित गरिएको थियो, र यहोयाकीन,

जसलाई यकोन्याह र कोन्याह पनि भनिन्थ्यो, छाप लगाइने कार्यको एउटा प्रतीक हुन्।

“मेरो जीवनको शपथ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, यहूदाका राजा यहोयाकीमका छोरा कोन्याह मेरो दाहिने हातको मुद्राछापको औँठी नै भए तापनि, म तँलाई त्यहाँबाट उखेलेर फालिदिनेछु। र म तँलाई तेरो प्राण खोज्नेहरूको हातमा, र जसको मुखदेखि तँ डराउँछस् तिनीहरूको हातमा, अर्थात् बाबेलका राजा नबूकद्रेज्जरको हातमा, र कल्दीहरूका हातमा सुम्पिदिनेछु। अनि म तँलाई र तँलाई जन्म दिने तेरो आमालाई अर्को देशमा फ्याँकिदिनेछु, जहाँ तिमीहरू जन्मेका थिएनौ; र त्यहीं तिमीहरू मर्नेछौ। तर जुन देशमा तिनीहरूले फर्कन उत्कट चाहना गर्छन्, त्यहाँ तिनीहरू फर्कनेछैनन्। के यो मानिस कोन्याह तुच्छ ठानिएको, भाँचिएको मूर्ति हो? के ऊ यस्तो भाँडो हो जसमा कुनै प्रसन्नता छैन? किन ऊ र उसको सन्तान फ्याँकिएका छन्, र यस्तो देशमा फालिएका छन् जसलाई तिनीहरूले चिन्दैनन्? हे पृथ्वी, पृथ्वी, पृथ्वी, परमप्रभुको वचन सुन। यर्मिया २२:२४-२९।”

यहोयाकीन, येकोन्याह र कोन्याहले मोहोर लगाइने समयको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जब दोस्रो स्वर्गदूत मध्यरातको पुकारको सन्देशसँग संयुक्त हुन्छ। उनले मूर्खहरूको मोहोर लगाइने समयको प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो दुष्ट राजाले तिनीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ जो मूर्ख लाओडिकीया कुमारीहरू हुन्, र जो मोहोर लगाइने समयमा सदाका लागि प्रभुको मुखबाट उगलिएका हुँदा पशुको छाप ग्रहण गर्न नियत गरिएका छन्।

परमेश्वरको दाहिने हातको मुद्राछाप उहाँको मोहर हो, र एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने क्रममा प्रभुको मुखबाट उकेलिएका मानिसहरू “सात समय” को साहुल आफ्नो हातमा भएको मानिस जरुब्बाबेलसँग तुलना गरिएका छन्।

यहूदाका राज्यपाल जरुब्बाबेललाई यसो भन्दै बोल: म आकाश र पृथ्वीलाई हल्लाइदिनेछु; र म राज्यहरूको सिंहासन उल्टाइदिनेछु, र अन्यजातिहरूका राज्यहरूको शक्ति नाश पारिदिनेछु; अनि म रथहरू र तिनमा सवार हुनेहरूलाई उल्टाइदिनेछु; र घोडाहरू र तिनका सवारहरू तल खस्नेछन्, हरेक जना आफ्नै भाइको तरवारद्वारा। त्यस दिन, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, हे मेरो सेवक, शालतिएलका छोरा जरुब्बाबेल, म तिमीलाई लिनेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, र तिमीलाई एउटा छापको औँठीजस्तै बनाउनेछु: किनकि मैले तिमीलाई चुनेको छु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। हागै २:२१-२३।

“ठोकर खानेको ढुङ्गा” जो “सात पटक” हो, त्यो जरुब्बाबेलको हातमा रहेको “साहुल” हो, र उहाँलाई परमेश्वरले एक लाख चौवालीस हजारलाई छाप लगाउन प्रयोग गर्नुहुने “छाप-औँठी” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। छाप-औँठी, अथवा “चिह्न”, यरूशलेममा गरिएका घिनलाग्दा कार्यहरूका कारण “सुस्केरा हाल्ने र रुन कराउने” हरूमाथि राखिन्छ। सुस्केरा हाल्नु र रुन कराउनु छाप लगाइएकाहरूको अनुभवलाई चिन्हित गर्दछ, र यो सुस्केरा हाल्नु र रुन कराउनु “सात पटक” को उपचारप्रति तिनीहरूको आन्तरिक प्रतिक्रियाको प्रतीक हो। यो तिनीहरूका आफ्नै पापहरू र तिनीहरूका पितृहरूको पापहरूका लागि गरिएको स्वीकारोक्ति हो। यो यस कुराको स्वीकार हो कि १८ जुलाई, २०२० को निराशादेखि तिनीहरू परमेश्वरसँग हिँडिरहेका छैनन् र परमेश्वर पनि तिनीहरूसँग हिँडिरहनुभएको छैन। यो १८६३ मा असफल भएको परीक्षा हो, त्यो समयावधिमा जब फिलाडेल्फिया लाओडिसियातर्फ रूपान्तरण भइरहेको थियो। यसले त्यस समयावधिलाई प्रतिरूपित गर्‍यो जब कोनियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरू सधैंका लागि मूर्ख लाओडिसियाली कन्याहरूको रूपमा स्थापित हुन्छन्, र जरुब्बाबेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरू सधैंका लागि बुद्धिमान् फिलाडेल्फियाली कन्याहरूको रूपमा स्थापित हुन्छन्।

यहोइकिनपछि सात राजाहरूमध्ये अन्तिम राजा सिदकियाह आए। जसरी मनश्शेले सन् १७९८ र “अन्त्यको समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, त्यसरी नै सिदकियाहले २२ अक्टोबर, १८४४ लाई प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ, जब दर्शनले “बोल्नेछ, र झूटो हुने छैन।” सिदकियाह एउटा नाम हो, जुन दुई हिब्रू शब्दहरूको संयोजनबाट बनेको हो। एउटा शब्द “यहोवा” हो, र यो दानिएल अध्याय ८, पद १४ मा “शुद्ध पारिएको” भनी अनुवाद गरिएको शब्दसँग संयुक्त छ। सिदकियाहको अर्थ परमेश्वरको मन्दिरको शुद्धीकरण हो, जुन २२ अक्टोबर, १८४४ मा आरम्भ भयो।

यहूदाका अन्तिम सात राजाहरूले १७९८ देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको प्रगतिशील इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यहोयाकीम अगस्त ११, १८४० को प्रतीक हो, जसले फेरि सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई प्रतिनिधित्व गर्छ। उनी पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिएको अवस्थाको प्रतीक हुन्, र उनलाई दानियल अध्याय एकको पहिलो पदमा परिचित गराइन्छ। त्यसकारण, दानियल अध्याय एकको परिवेश र सन्दर्भ पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरिएको अवस्थासित सम्बन्धित छ, जसरी प्रकाश अध्याय दशमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। प्रकाश अध्याय दशमा ख्रीष्ट आफ्नो हातमा एउटा सानो पुस्तक लिएर ओर्लनुभयो, जुन यूहन्नालाई खान आज्ञा गरिएको थियो। यही कारणले दानियलको पुस्तकमा पहिलो परीक्षा खानासँग सम्बन्धित छ।

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको पुत्र, मैले तिमीलाई दिएको यो पत्र-पुस्तक खाऊ, र त्यसले आफ्नो पेट भर। तब मैले त्यो खाएँ; र त्यो मेरो मुखमा मिठासको लागि महझैँ भयो। इजकिएल ३:३।